

РЕШЕНИЕ

№ 3141

гр. София, 11.05.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.04.2018 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Добромир Андреев

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **1459** по описа за **2018** година докладвано от съдия Цветанка Паунова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП С., чрез процесуален представител юрк. Б., против решение № 168553 от 11.07.2017г., постановено по н.а.х.д. № 7319/2017г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 8-ми състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № F./24.02.2017г., издадено от заместник-директора на ТД на НАП С., с което на [фирма] са наложени 237 имуществени санкции в размер на по 20 (двадесет) лв., на основание чл. 82, ал. 1 във вр. с ал. 2 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ), за извършено нарушение на чл. 73, ал. 4 вр. ал. 1 от ЗДДФЛ, изразяващо се в това, че до 03.05.2016г. дружеството, в качеството на предприятие-платец на доходи, не е подало в срок справка по чл. 73, ал. 1 от ЗДДФЛ за изплатени доходи на 237 физически лица през 2015г.

Касаторът счита, че обжалваното решение е незаконосъобразно и неправилно. Не споделя изводите на въззивния съд, че в наказателното постановление липсва дата на извършване на нарушението, с което съществено е засегнато правото на защита на нарушителя. Сочи, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, твърдяното нарушение

е доказано по несъмнен начин и не са налице основания същото да се квалифицира като маловажен случай. По тези съображения касаторът моли за отмяна на решението и произнасяне по същество с потвърждаване на наказателното постановление.

Ответникът – [фирма] не взема становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, VI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество е основателна по следните съображения:

С обжалваното решение въззивният съд е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 17.01.2017г. в ТД на НАП С., по повод на извършена проверка при подаване на справка по чл. 73, ал. 1 от ЗДДФЛ за 2015г., св. Р. е установил, че [фирма] в качеството на предприятие-платец на доходи не е спазило законоустановения срок, в който е следвало да изготви справка по образец за изплатените през 2015г. доходи на физически лица, различни от доходи по трудови правоотношения и пенсии. Констатирал е, че справката е подадена на 17.01.2017г., а срокът за подаването е бил до 03.05.2016г., т.е. налице е закъснение от 8 месеца и 14 дни.

Констатираната забава при подаване на справката по чл. 73, ал. 1 от ЗДДФЛ е квалифицирана като нарушение на чл. 73, ал. 4 (в относимата редакция, преди изм., бр. 97 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г.) вр. ал. 1 от ЗДДФЛ, за което е съставен АУАН № F./17.01.2017г.

Въз основа на АУАН, при идентично словесно описание на нарушението и дадена му аналогична правна квалификация, е издадено обжалваното НП, с което на [фирма] в качеството на предприятие-платец на доходи са наложени 237 имуществени санкции в размер на по 20 (двадесет) лв. за неподадена в срок справка по чл. 73, ал. 1 от ЗДДФЛ за изплатени доходи на 237 физически лица /индивидуализирани с три имена и ЕГН/ през 2015г.

С обжалваното решение въззивният съд е отменил наказателното постановление на процесуално основание, като е приел, че същото е издадено в нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН - не съдържа ясно и конкретно посочена дата на извършване на нарушението, с което съществено е ограничено правото на защита на нарушителя.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, но постановено в нарушение на закона. Касационната инстанция не споделя изводите на въззивния съд за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. Действително както в АУАН, така и в НП не е изрично посочена датата на извършване на деянието. В случая обаче формата на изпълнителното деяние е пропускането на определено действие, т.е. бездействие. Датата на извършване на нарушението, макар и да не изписана изрично от наказващия орган, е определяема с оглед вписаните обстоятелства в АУАН и НП, както и отбелязването, че срокът за подаване на справката е бил до 03.05.2016 г., а такава е подадена на 17.01.2017г., като изрично е посочено, че се касае за закъснение от 8 /осем/ месеца и 14 /четиринадесет/ дни. По този начин не е накърнено правото на защита на предприятието-платец да разбере, че нарушението е извършено в деня, следващ крайния срок, а именно 04.05.2016 г.

Касационната инстанция не констатира допуснати съществени нарушения на

процесуалните правила в хода на административнонаказателното производство – АУАН и НП са издадени от компетентни длъжностни лица, спазени са давностните срокове по чл. 34, ал. 1 и 3 от ЗАНН, АУАН и НП съдържат изискуемите реквизити по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН.

Касационната инстанция намира, че е доказано извършването на нарушението по несъмнен начин. Съгласно чл. 73, ал. 4 (в относимата редакция, преди изм., бр. 97 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г.) вр. ал. 1 от ЗДДФЛ в срок до 30 април на следващата година предприятията и самоосигуряващите се лица по смисъла на Кодекса за социално осигуряване - платци на доходи, изготвят справка по образец за изплатените през годината доходи, като справката се подава в териториалната дирекция на НАП по мястото на регистрация на платца на дохода. В конкретния случай справката относно платените доходи на 237 броя работници/служители на [фирма] за 2015г. е следвало да се подаде в ТД на НАП С. до 03.05.2016г. /30.04.2016г. е бил неприсъствен ден/. Вместо това справката е подадена в ТД на НАП С. на 17.01.2017г., с което дружеството е осъществило състава на твърдяното нарушение на чл. 73, ал. 4 вр. ал. 1 от ЗДДФЛ.

При индивидуализацията на имуществената санкция е съобразена разпоредбата на чл. 82, ал. 1 от ЗДДФЛ, която предвижда налагане на имуществена санкция в размер до 250 лева, както и разпоредбата на чл. 82, ал. 2 ЗДДФЛ, която предвижда налагане на горепосоченото наказание за всяко едно физическо лице, за което несвоевременно е подадена съответната информация. В случая наказващият орган е наложил на [фирма] имуществена санкция в размер на по 20 лева за всяко физическо лице, фигуриращо в процесната справка по чл. 73, ал. 1 от ЗДДФЛ или общо 237 бр. имуществени санкции по 20 лева. Следователно наказващият орган е индивидуализирал санкциите в законоустановения размер, като същите са справедливи, тъй като са съобразени с наличните смекчаващи отговорността обстоятелства, а именно че нарушението е извършено за първи път и не са последвали вреди за фиска, доколкото подадената справка е с нулева стойност. С оглед на това и съобразно разпоредбите на чл. 27, ал. 2 и ал. 3 от ЗАНН имуществената санкция за всяко едно от лицата, фигуриращи в процесната справка по чл. 73, ал. 1 ЗДДФЛ, е определена обосновано към минималния ѝ размер - 20 лева (при предвиден максимум от 250 лева). Обжалваното НП е законосъобразно и обосновано и в санкционната си част.

Извършеното нарушение не представлява "маловажен случай" на административно нарушение, тъй като не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от обикновените случаи на извършени нарушения от този вид. Разпоредбата на чл. 73, ал. 4 вр. ал. 1 от ЗДДФЛ касае своевременното подаване на информация до съответния контролен орган. Неизпълнението на това задължение представлява формално нарушение, поради което е неотносимо обстоятелството, че от нарушението не са настъпили вреди за фиска или работниците/служителите. В случая се касае за подаване на информацията със закъснение от 8 месеца и 14 дни или 258 календарни дни, което не може да се приеме за маловажен случай. Още повече, в случая се касае за липса на своевременно подаване на информация относно 237 физически лица, което в допълнителна степен завишава обществената опасност на извършеното нарушение. Релевираните от дружеството съображения за наличието на маловажност на административното нарушение - първо нарушение и липса на вредни последици за фиска, са обстоятелства, които са били съобразени от наказващия орган при

индивидуализиране на санкциите към техния минимален размер, но не обуславят извод за занижена степен на обществена опасност на извършеното административно нарушение в сравнение със сходни случаи на нарушения по чл. 73, ал. 4 вр. ал. 1 от ЗДДФЛ.

По изложените съображения обжалваното решение е незаконосъобразно и следва да бъде отменено, като настоящата инстанция се произнесе по същество и потвърди наказателното постановление.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд, С.-град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 168553 от 11.07.2017г., постановено по н.а.х.д. № 7319/2017г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 8-ми състав, като ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление (НП) № F./24.02.2017г., издадено от заместник-директора на ТД на НАП С., с което на [фирма] са наложени 237 имуществени санкции в размер на по 20 (двадесет) лв., на основание чл. 82, ал. 1 във вр. с ал. 2 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ), за извършено нарушение на чл. 73, ал. 4 вр. ал. 1 от ЗДДФЛ.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: